

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/682/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113212675
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4113212675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: J. T. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., M. XXX/XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. René Hudzovič, s. r. o. so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 49, IČO: 36 860 697, proti odporkyňi: J. C. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. V., M. A. XX, zast. Mgr. Ing. Ronaldom Kočiščákom, advokátom so sídlom Nitra, Piaristická 2, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a iné, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 22. mája 2014 č. k. 15C/173/2013-203, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a vo výroku o trovách štátu potvrdzuje.

V časti trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 3.758,05 eura do rúk právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s. r. o. so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 48 do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa jej povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 473,74 eura do rúk právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s. r. o. so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 48 do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam k. ú. D. V., obec D. V., na LV č. 5205 - stavba, bytový dom súpisné číslo XXXX na parcele č. 2601/20, byt č. XX, 6. p., vchod: 11, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 6137/884624 pod B/28 T. M. a C. M. podiel 1/1; na LV č. XXXX, parcela č. 2601/20 - zastavané plochy a nádvorcia výmera 1584 m² pod B/27 T. M. a C. M. spoluvlastnícky podiel 6137/884624 a hore uvedené nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva J. C. M., nar. XX. XX. XXXX v celosti. Titulom vyrovnania súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi primeranú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel 22.950 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Titulom trov, ktoré platil štát, odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra náhradu trov konania vo výške 204,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 4.503,02 eura a to všetko do rúk Advokátskej kancelárie JUDr. René Hudzoviča, s. r. o. so sídlom Štefánikova tr. 49, Nitra do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 148a ods. 2, § 137 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 132, § 148 ods. 1 veta prvá a § 142 ods. 3 OSP, § 1, § 9, § 10, § 14 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z. z., § 149 ods. 1, § 160 ods. 1 OSP a vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci konania sú bývalými manželmi. Manželstvo uzavreli 01.

10. 1994 a bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 20. 10. 2012 č. k. 7C/88/2010-72, právoplatne ku dňu 18. 11. 2010. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 28. 06. 2007 č. k. 9C/152/2007-12 zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania - navrhovateľa a odporkyne. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31. 08. 2007. Súd vychádzal z toho, že byt je v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Účastníci konania sú bývalými manželmi a počas manželstva mali zrušené BSM manželov. Ustanovený znalec navrhol všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti 45.900 eur. Súd si tento návrh osvojil a mal teda za preukázané, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti je 45.900 eur, z čoho 1/2 je 22.950 eur. Počas vykonaného dokazovania bolo potrebné pre rozhodnutie vo veci odborné vedomosti a skúsenosti, súd preto vo veci nariadil znalecké dokazovanie a vo veci ustanovil znalca. Ustanovený súdny znalec znalecký posudok vypracoval písomne a svoj znalecký posudok doplnil ústne. Znalec zrozumiteľnou formou súdu vysvetlil všetky sporné skutočnosti a ako taký má charakter objektívnosti a obsahuje všetky náležitosti. Súd preto nemal pochybnosti o správnosti znaleckého posudku. Z tohto dôvodu súd vo veci nenariadil ďalšie znalecké dokazovanie. Súd znalecký posudok vyhodnotil voľnou úvahou. Ustanovený znalec presvedčivo pred súdom preukázal zdroje, z ktorých čerpal svoje informácie o týchto skutočnostiach. Súd vyhodnotil znalecký posudok na základe svojich všeobecných skúseností a s použitím zásad logického myslenia. Súd bol toho názoru, že ohľadne týchto nehnuteľností podielové spoluvlastníctvo vzniklo uplynutím lehoty podľa zákonného ustanovenia § 149 ods. 4 OZ. U nehnuteľných vecí platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Preto súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo, ktoré vzniklo podľa zákonného ustanovenia § 149 ods. 4 druhá veta Občianskeho zákonníka. Súd uvedené skutočnosti považoval za preukázané, z uvedených dôkazov vychádzal, pri hodnotení dôkazov sa riadil voľnou úvahou a vec právne posúdil podľa citovaných zákonných ustanovení. Podľa zákonného ustanovenia § 148 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na výsledok konania súd uložil odporkyni, aby zaplatila trovy konania, ktoré platil štát; ide o trovy znaleckého 204,50 eura (uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 07. 05. 2014 č. k. 15C/173/2013). O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 4.503,02 eura.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že rozhodnutie je nesprávne, jeho odôvodnenie je nedostatočné, súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Napadnuté rozhodnutie súdu 1. stupňa považuje za vydané v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, a teda za nedostatočné a nepresvedčivé, postrádajúce odôvodnenie všetkých navrhovateľovi priznaných nárokov. Odporkyňa počas celého konania, a dokonca aj pred začatím súdneho konania, mala a preukázateľne aj prejavovala snahu o mimosúdne riešenie tohto sporu. Uvedené preukazuje to, že sama navrhla, aby bola nehnuteľnosť prikázaná do jej vlastníctva s tým, že navrhovateľovi zaplatí primeranú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel v sume 20.000 eur. Je preto nepochybné, že odporkyňa nedala podnet, aby bolo potrebné vec riešiť súdnou cestou. Z dôvodu, že pre určenie hodnoty nehnuteľností, ku ktorej sa zrušovalo a vyporiadavalo podielové spoluvlastníctvo účastníkov, bolo potrebné znalecké dokazovanie, nariadil súd vypracovanie znaleckého posudku, ktorého výsledok však nepreukazoval reálnu hodnotu nehnuteľností, teda hodnotu, z ktorej by bolo možné následne určiť primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel navrhovateľa. Odporkyňa požiadala o vykonanie kontrolného znaleckého posudku, nakoľko vzhľadom k nesprávnym zisteniam a výsledkom uvádzaným znalcom a skutočnosť, že rozdiel hodnôt, ktoré uvádzajú účastníci konania, je veľmi malý, pričom ide o skutočnosť dôležitú pre rozhodnutie vo veci samej, bolo potrebné vykonať dôkaz kontrolným znaleckým posudkom. Podľa jej názoru, súd nesprávne rozhodol, keď návrh na vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým posudkom zamietol. K znaleckému posudku predloženému znalcom Ing. Petrom Martiškom je možné namietat' viaceré závažné skutočnosti. Znalec pri určení hodnoty nehnuteľnosti prihliadal na ponuky realitných kancelárií, ktoré boli v tej lokalite a v danom čase zverejnené, pričom uvádzal iba 3 ponuky s najvyššou cenou a nezohľadnil priemer cien, a už nie vôbec realnosť týchto ponúk vo vzťahu k možnosti predaja týchto nehnuteľností za danú cenu. Do určenia hodnoty znalec započítaval aj sumu, ktorú záujemca o predaj bytu zaplatí priemerne sprostredkovateľovi predaja. V znaleckom posudku neboli zohľadnené závažné nedostatky oceňovanej nehnuteľnosti, ktoré výrazne znižujú jej hodnotu. Všetky uvedené skutočnosti dostatočne odôvodňujú potrebu vykonania kontrolného znaleckého posudku. Súd preto zamietnutím tohto dôkazu nedostatočne zistil skutkový stav, pričom má za to, že s prihliadnutím na trovy konania, ako aj dobu, po ktorú súd doručoval rozhodnutie o ustanovení znalca, a tiež dobu, po ktorú bol vypracovaný znalecký posudok, nemožno odôvodňovať odmietnutie toho tohto dôkazného návrhu snahou o dodržanie zásady hospodárnosti

konania. Súd po vyhodnotení znaleckého posudku a následnom rozhodovaní o primeranej náhrade za spoluvlastnícky podiel nezohľadnil investície odporkyne do spoločnej veci v sume viac ako 3.000 eur, ktorú navrhovateľ ani nespochybnil. Napriek skutočnosti, že odporkyňa vzhľadom k výške sumy, ktorú požadovala vyplatiť navrhovateľovi ako primeranú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, žiadala o poskytnutie 30-dňovej lehoty na zaplatenie, počas ktorej by mala možnosť získať tieto finančné prostriedky prostredníctvom úveru, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nezohľadnil a v rozsudku nezdôvodnil, prečo sa týmto návrhom odporkyne nezaoberal a nevyhoviel mu aj napriek tomu, že mu to umožňuje § 160 ods. 1 OSP. Uviedla, že odporkyňa nedala svojim správaním príčinu na podanie návrhu na začatie konania, čo treba zohľadniť vo vzťahu k nesprávnemu rozhodnutiu súdu o trovách konania. Súd pri rozhodovaní o trovách konania, konkrétne trov právneho zastúpenia, vychádzal z nesprávne určenej hodnoty istiny, nakoľko nezohľadnil návrh odporkyne, ktorým požadoval, aby súd rozhodol, že je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 20.000 eur ako primeranú náhradu, čo bolo potrebné brať do úvahy. Uvedené nesprávne rozhodnutie preto spôsobuje nesprávnosť aj určenia trov právneho zastúpenia v celom rozsahu. Súd nesprávne priznal náhradu trov právneho zastúpenia aj za úkony, ktoré v čase, keď boli vykonané, neboli úkony právnej pomoci - stanovisko k návrhu na mimosúdne zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva. Aj keď bol navrhovateľ v konaní o nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu neúspešný, súd aj napriek tomu zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia odporkyňu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že napadnuté rozhodnutie navrhuje ako vecne správne potvrdiť a odporkyňu zaviazť k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 473,74 eura. Uviedol, že rozhodnutie vychádza zo skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov, súd vykonal všetky potrebné dôkazy, dostatočne zistil skutkový stav a v konečnom dôsledku vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Skutočnosti uvádzané v odvolaní odporkyne sú účelové, v niektorých prípadoch špekulatívne, ničím nepreukázané a pre rozhodnutie v danej veci právne irelevantné. Z obsahu odvolania odporkyne je zrejماً snaha účelovo manipulovať s rozhodujúcimi skutočnosťami, vytvárať skutkové a právne konštrukcie tak, aby skutkové zistenia ovplyvnené uvedenou účelovou manipuláciou nasvedčovali na odôvodnenosť ňou uplatňovaných nárokov. Nie je pravdou, že odporkyňa počas celého konania a aj pred jeho začatím prejavovala snahu o mimosúdne riešenie tohto sporu. Odporkyňu viackrát vyzýval na mimosúdne vybavenie veci, avšak odporkyňa na jeho výzvy buď nereagovala, alebo reagovania neadekvátnym spôsobom, keď ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel ponúkala neprimerane nízku sumu. On mal záujem o mimosúdne vybavenie veci a bol ochotný ponúknuť ústupok, keď ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel sumu 23.000 eur znížil na sumu 21.500 eur. Na tento jeho list odporkyňa nereagovala. Až po doručení predvolania na pojednávanie doručila jeho právnenému zástupcovi návrh na mimosúdne riešenie, kde však ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel ponúkla neprimerane nízku sumu 20.000 eur. V záujme zmierčieho vybavenia veci bol ochotný ku kompromisu, a teda k náhrade za spoluvlastnícky podiel v sume len 21.500 eur, avšak tento návrh nebol zo strany odporkyne akceptovaný. Uvedené skutočnosti preukazujú okolnosť, že tvrdenie odporkyne, že nedala podnet na podanie návrhu, je nepravdivé. Nemožno súhlasiť s názorom odporkyne ani v tom, že výsledok znaleckého dokazovania vykonaného v predmetnej veci nepreukazuje reálnu hodnotu nehnuteľností, z ktorej by bolo možné určiť primeranú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel. Znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s platnými právnymi predpismi, odporkyňa nepredložila žiadne relevantné námietky, ktoré by exaktne svedčili o nejakom pochybení znalca pri ich vypracovaní znaleckého posudku. Námietky, ktoré uviedla vo vyjadrení, znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní jednoznačne vysvetlil a vyvrátil. Závery znaleckého posudku sú preto správne a v danom prípade nebol dôvod na postup podľa § 127 ods. 2 OSP. Súd v rozsudku logicky a podrobne zdôvodnil, prečo považoval závery znaleckého posudku za správne a prečo vo veci nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku prihliadal iba na 3 ponuky realitných kancelárií s najvyššou cenou a nezohľadnil pomer cien a už vôbec nie reálnosť týchto ponúk vo vzťahu k možnosti predaja týchto nehnuteľností za danú cenu. Nie je pravdou, že by znalec pri stanovení všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností použil iba 3 ponuky realitných kancelárií s najvyššou cenou, znalec použil tie ponuky, v ktorých boli ponúkané nehnuteľnosti, ktoré najviac zodpovedali znalcom oceňovaným nehnuteľnostiam. Znalec vyvrátil i v tvrdenie odporkyne o tom, že do hodnoty nehnuteľností započítal aj údajnú províziu realitnej kancelárie. Znalec pri obhliadke predmetných nehnuteľností nezistil žiadne nedostatky, ktoré by mali vplyv na všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu je nutné znalcom zistenú

všeobecnú hodnotu nehnuteľností považovať za správnu. Ak by aj v období po vykonaní ohliadky znalcom došlo k prípadnému poškodeniu podlahy alebo výskytu plesní, ktoré sa v predmetnom byte nikdy nevyskytovali, tak to bolo spôsobené výlučne zo strany odporkyne v období, kedy predmetný byt užívala výlučne ona, a preto by za takéto prípadné poškodenia v plnom rozsahu zodpovedala. Pokiaľ ide o namietané nezohľadnenie investície odporkyne do spoločnej veci v sume viac ako 3.000 eur, uviedol, že odporkyňa nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by svedčal o vynaložení uvedenej investície. Túto skutočnosť konštatoval pri svojom výsluchu aj znalec. O účelovosti tvrdenia odporkyne svedčí i tá skutočnosť, že o tejto skutočnosti nikdy nehovorila, nikdy, ani pri mimosúdnych jednaniach, sa nedomáhala zohľadnenia sumy 3.000 eur ako jej údajnej investície a túto skutočnosť neuplatnil ani jej právny zástupca na predchádzajúcich pojednávaniach, a najmä pri prvotnom vyjadrení k predmetu veci. Pokiaľ odporkyňa nepreukázala vynaloženie investície v sume 3.000 eur do predmetného bytu, a ani po poučení súdom podľa § 120 ods. 4 OSP neoznačila žiadny dôkaz, ktorý by vynaloženie uvedenej investície preukazoval, nemohol súd uvedenú investíciu zohľadniť, a preto je v tomto smere rozhodnutie súdu 1. stupňa vecne správne. K lehote na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu odporkyňou uviedol, že odporkyňa minimálne viac ako rok vie o svojej povinnosti poskytnúť mu finančné plnenie ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel, preto si mohla v dostatočnom predstihu zabezpečiť finančné prostriedky na splnenie svojej povinnosti. Aj výroky napadnutého rozhodnutia týkajúce sa náhrady trov konania je nutné považovať za správne. Nemožno súhlasiť s názorom odporkyne, že písomné podanie návrhu na mimosúdne zrušenie a vyporiadanie podielov spoluvlastníctva, učené dňa 17. 06. 2003, nemožno považovať za úkon právnej služby.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdiť.

Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. D. V. obec D. V., zapísaným na LV č. 5205 - stavba, bytový dom súpisné číslo XXXX na parcele č. 2601/20, byt č. XX, 6. p., vchod: 11, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 6137/884624 a k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa na LV č. XXXX, parcela č. 2601/20 - zastavané plochy a nádvoria výmera 1584 m² v spoluvlastníckom podiele 6137/884624. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli účastníci konania počas manželstva, a keďže do troch rokov od zaniknutia ich BSM nedošlo k ich vyporiadaniu, t. č. sú ich podielovými spoluvlastníkmi, každý z nich v 1.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP v rozsahu a z dôvodov uvedených odporkyňou v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje, ako aj s jeho dôvodmi, ktoré sú dostatočné a rozhodnutie je preto v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP a z týchto dôvodov odvolací súd v plnom rozsahu na tieto dôvody poukazuje.

Odvolací súd poukazuje na to, že konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva v zmysle § 142 Občianskeho zákonníka je konaním, v ktorom súd nie je viazaný návrhom spoluvlastníkov v spôsobe zrušenia a rozdelenia nehnuteľností, ale môže rozhodnúť aj inak (§ 153 ods. 2 OSP). Občiansky zákonník v § 142 ods. 1 upravuje jednotlivé taxatívne spôsoby vyporiadania podielového spoluvlastníctva a súčasne upravuje ich poradie (1. rozdelenie vecí, 2. prikázanie vecí za náhradu, 3. nariadenie jej predaja), ktoré je pre súd záväzné. Pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva zákonná úprava trvá na tom, aby súd prihliadal na veľkosť spoluvlastníckych podielov a na účelné využitie vecí.

K dôvodom odvolania odporkyne odvolací súd dodáva, že súd po zistení, že predmetné nehnuteľnosti nie sú reálne deliteľné správne prikázal nehnuteľnosti jednému zo spoluvlastníkov, v danom prípade odporkyni, pričom spôsob vyporiadania nehnuteľností týmto spôsobom a aj prikázanie predmetných nehnuteľností odporkyni v danej veci nebolo sporné. Tak pri pokuse o mimosúdne vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pred podaním návrhu navrhovateľom, ako aj v priebehu celého konania zostávalo medzi účastníkmi konania sporné už len to, aká je cena predmetných nehnuteľností, a teda aj to, aká má byť hodnota spoluvlastníckeho podielu, ktorú je odporkyňa povinná navrhovateľovi titulom vyporiadania zaplatiť. Keďže na túto otázku sa názory účastníkov konania rôznili, súd prvého stupňa

správne pribral do konania znalca na zistenie všeobecnej hodnoty vyporiadovaných nehnuteľností. Ing. Peter Martiška vypracoval vo veci znalecký posudok, svoj posudok pri výsluchu na pojednávaní aj obhájil, keď sa vyporiadal s námietkami odporkyne, podanými voči znaleckému posudku. Uviedol, že vychádzal z ponúk bytov, z ktorých dva boli čiastočne rekonštruované a jeden bol v pôvodnom stave, pričom oceňovaný byt bol celý zrekonštruovaný, vrátane jadra, teda nevybral ponuky s najvyššou cenou, ale ponuky zodpovedajúce danému bytu a danej lokalite, pričom vyčíslil trhovú cenu bytu. Ponuky predložené zástupcom odporkyne nekorešpondovali so základnou charakteristikou bytu. Pri obhliadke znalec v byte nezistil závady, pričom od odchodu navrhovateľa z domácnosti v roku 2010 predmetný byt užíva len odporkyňa. Čo sa týka investícií do nehnuteľnosti, odporkyňa ich ani pred podaním návrhu, ani vo vyjadrení k návrhu neuvádzala, v priebehu konania doklad o nich súdu nepredložila a jej právny zástupca neskôr uviedol, že ich nežiada zohľadniť, ale o túto sumu treba zohľadniť vyrovnací podiel navrhovateľa. Znalec pri výsluchu uviedol, že rekonštrukciu kuchyne však zohľadnil v znaleckom posudku, keď použil koeficient 1,4. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, má za to, že v konaní ustanovený znalec sa v znaleckom posudku, ako aj pri následnom výsluchu na pojednávaní dostatočne vyporiadal s námietkami odporkyne a len skutočnosť, že hodnota vyporiadavaného podielu sa viac približuje k hodnote, ktorú uvádzal navrhovateľ v návrhu, nie je dôvodom na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania. Ak teda súd prvého stupňa takýto dôkaz nevykonal, pričom to, prečo tak neurobil, aj odôvodnil, jeho postup nemožno považovať za nesprávny. K poskytnutiu dlhšej lehoty na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu navrhovateľovi odporkyňou odvolací súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 OSP je potrebné súdom uloženú povinnosť splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, teda v lehote, ktorú určil aj súd prvého stupňa. Aj keď súd môže určiť na splnenie povinnosti aj dlhšiu lehotu, je potrebné, aby boli preukázané dôvody. Vzhľadom k dĺžke mimosúdnych rokovaní účastníkov konania, ako aj samotného súdneho konania, kedy bolo obom účastníkom konania zrejmé, že obaja sa zhodujú na tom, že predmetná nehnuteľnosť zostane odporkyni, ktorej vznikne povinnosť vyplatiť navrhovateľovi výšku jeho spoluvlastníckeho podielu, odvolací súd nevidel dôvody na predĺženie splatnosti priznanej sumy. Odporkyňa mala dostatok časového priestoru na to, aby zväžila, akým spôsobom si zabezpečí finančné prostriedky na vyplatenie navrhovateľa. Okrem toho, navrhovateľ pred podaním návrhu bol ochotný previesť na odporkyňu spoluvlastnícky podiel za nižšiu sumu, ako bola určená súdnym rozhodnutím, pričom odporkyňa na jeho ponuku nereagovala. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd dôvody odvolania odporkyne, čo do veci samej, za nedôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ako aj vo výroku o trovách štátu, podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Keďže odporkyňa napadla odvolaním aj výrok o trovách konania, odvolací súd preskúmal aj tento výrok z dôvodov uvedených odporkyňou v odvolaní a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že je potrebné ho podľa § 220 OSP zmeniť. Čo sa týka tvrdenia odporkyne, že svojim správaním nedala príčinu na podanie návrhu, s týmto jej tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Nebol dôvod ani na to, aby súd pri určení trov právneho zastúpenia vychádzal z návrhu odporkyne, ktorým za primeranú považovala sumu 20.000 eur. Výška podielu, ktorý je odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť, bola určená znalcom a súd z nej pri určení trov konania aj správne vychádzal. Pokiaľ odporkyňa namietala priznanie náhrady trov právneho zastúpenia aj za úkon pred podaním návrhu, odvolací súd sa s odvolaním odporkyne v tejto časti stotožňuje, a preto navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za stanovisko k návrhu na mimosúdne zrušenie a vyriadenie spoluvlastníctva nepriznal. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp. ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním. Za trovy konania sa však nepovažujú výdavky, ktoré vznikli pred začatím konania, napr. pri pokuse o mimosúdne vyriešenie sporu (rozhodnutie NS SR 4M Cdo 14/2010). Odvolací súd nepriznal navrhovateľovi ani trovy konania súvisiace s podaním návrhu na vydanie predbežného opatrenia - súdny poplatok a jeden úkon právnej pomoci za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, keď v tejto časti navrhovateľ nebol úspešný. Po zohľadnení týchto dôvodne uplatnených odvolacích dôvodov odporkyňou potom trovy konania predstavovali sumu 3.758,05 eura (1.374 + 1.933,68 + 63,63 + 386,74) a pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 1.374 eur, zo 4 úkonov právnej pomoci po 386,74 eura, 4 úkonov právnej pomoci po 96,68 eura, čo predstavuje spolu sumu 1.933,68 eura, režijného paušálu za 3 úkony po 7,81 eura, režijného paušálu za 5 úkonov po 8,04 eura, čo predstavuje spolu sumu 63,63 eura a DPH 386,74 eura (20% zo sumy 1.933,68 eura). Trovy právneho zastúpenia boli priznané v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 473,74 eura pozostávajúcu z jedného úkonu právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu odporkyne v sume 386,74 eura, jedného režijného paušálu v sume 8,04 eura + DPH vo výške 78,96 eura podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.